

Sygn. akt I Co 26/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Ilków

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela: (...) **W.**

z udziałem dłużniczki **U. B.**

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

postanawia:

oddalić wniosek

UZASADNIENIE

Pełnomocnik wierzyciela wnioskiem z dnia 02 stycznia 2013 r. wniósł o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 27 grudnia 2012 r. wystawionemu przeciwko dłużniczce U. B..

W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik wierzyciela wskazał, że zobowiązanie dłużniczki stanowiące podstawę do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wynika z umowy z nr RE\ (...) z dnia 22 marca 2012 r.

Do wniosku tego pełnomocnik wierzyciela dołączył wskazany bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przeciwko dłużniczce U. B.. W tym bankowym tytule egzekucyjnym stwierdzono, iż U. B. „jest dłużnikiem banku z tytułu niespłaconej umowy o kredyt nr (...) z dnia 22 marca 2012 r.”.

Do wniosku dołączono umowę ugodowej spłaty zadłużenia nr RE\ (...) wynikającego ze zobowiązania (...) \ (...) podpisaną w dniu 15 marca 2012 r., z adnotacją w jej części wstępnej „przygotowano dnia 09 marca 2012 r.”. W § 2 ust. 9 ww. umowy wskazano m. in., że „podtrzymane zostaje oświadczenie klienta o poddaniu się egzekucji określonej w umowie pożyczki (...) \ (...) zawartej w dniu 2009-10-14”. Do wniosku nie dołączono odpisu umowy z dnia 14 października 2009 r.

Stwierdzić należy, że wniosek pełnomocnika wierzyciela o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności nie zasługuje na uwzględnienie z dwóch powodów.

Art. 97 ust 1 ustawy z dnia 29.08.1997r. Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939 z późn. zm.) stanowi, że bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

Zgodnie z ust. 2 wskazanego art. 97 oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności.

Natomiast art. 786² § 1 k.p.c. stanowi, że w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, sąd bada, czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej dokonanej bezpośrednio z bankiem lub z zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z tej czynności. Sąd bada także czy bankowy tytuł egzekucyjny odpowiada wymogom określonym przez prawo bankowe.

Przede wszystkim istnieje rozbieżność między treścią wniosku wierzyciela i bankowego tytułu egzekucyjnego, a dołączonymi do niego dokumentami – umową, której konsekwencją nie jest możliwe zbadanie przesłanek wskazanych w art. 786² § 1 k.p.c. warunkujących nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Wierzyciel bowiem zarówno we wniosku jak i bankowym tytule egzekucyjnym wskazuje na umowę z dnia 22 marca 2012 r. jako źródło zobowiązania dłużniczki będące podstawą wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, natomiast w umowie dołączonej do wniosku jako data jej zawarcie figuruje dzień 15 marca 2012 r. W tej sytuacji zaś nie jest jasne i pewne, czy umowa dołączona do wniosku, stanowiła rzeczywiście podstawę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, któremu nadania klauzuli wykonalności domaga się wierzyciel, czy też była to inna umowa. Fakt, iż inne dane określające umowę dołączoną do wniosku (numer umowy, strony umowy) są zbieżne z danymi wskazanymi w bankowym tytule egzekucyjnym, wątpliwości tych w pełni nie rozwiewa.

Po drugie natomiast, przy przyjęciu, iż U. B. jest dłużniczką banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z ww. czynności bankowej, jednakże brak jest pisemnego jej oświadczenia o poddaniu się egzekucji, wymaganego zgodnie z przepisem art. 97 ust 1 ustawy Prawo bankowe. W postanowieniach umowy z dnia 15 marca 2012 r. co prawda wskazano na treść innej umowy, zawierającej zgodnie z twierdzeniem pełnomocnika wierzyciela powyższe oświadczenie dłużniczki, lecz nie dołączono jej do wniosku. Dlatego też wniosek o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności nie mógł zostać uwzględniony także i z tego powodu.

Zaznaczyć zaś należy, że podstawą wydania orzeczenia w sprawie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, wobec treści art. 786² k.p.c. i charakteru tego postępowania, jako ograniczonego do badania bankowego tytułu egzekucyjnego wyłącznie pod kątem spełnienia przez niego przesłanek, w tym przepisie oraz przepisach ustawy prawo bankowe określonych, mogą być wyłącznie pewne i nie budzące wątpliwości ustalenia tych przesłanek dotyczące.

Na marginesie zauważyć także należy, że powyższy brak nie stanowił braku formalnego tego wniosku. W związku z tym nie było możliwym zastosowanie art. 130 k.p.c. (patrz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2001 r., sygn. akt III CZP 53/01, Lex 49107).

W tej sytuacji wniosek o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w niniejszej sprawie oddalić.

W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie powołanych przepisów, orzekł jak w sentencji.